

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/47/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010686
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010686.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. novembra 2014 prejednal odvolanie obžalovaného

T. F.

nar. XX.XX.XXXX v F., bytom A. V., Q. u I., Ul. X. E.

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 2T/194/2013-114 zo dňa 05.02.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 2T/194/2013-114 zo dňa 05.02.2014 bol obžalovaný T. F. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák., pretože hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. P/133/00-13 zo dňa 11.07.2001, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.07.2001, bol s účinnosťou od 01.07.2001 zaviazaný prispievať na výživu svojich synov mal. U. F., nar. XX.XX.XXXX sumou 1.000,- Sk (33,19 €) a mal. T. F., nar. XX.XX.XXXX, sumou 800,- Sk (26,56 €) mesačne vždy vopred najneskôr do 20.-teho dňa v mesiaci, následne rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 16P/26/2006-28 zo dňa 09.11.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.12.2006, bol s účinnosťou od 01.08.2006 zaviazaný prispievať na výživu mal. T. sumou X.XXX,-Sk (53,11 €) mesačne, vždy vopred najneskôr do 20.-teho dňa v mesiaci a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 11C/177/2006 zo dňa 19.01.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.04.2007, bol s účinnosťou od 01.09.2006 zaviazaný prispievať na výživu mal. U. sumou 2.000,-Sk (66,39 €) mesačne, vždy vopred najneskôr do 15.-teho dňa v mesiaci, všetko k rukám matky detí X. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., ul. L. XXX/XX, okres T., a naposledy uznesením Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 4C/177/2010 zo dňa 28.12.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.03.2011, bol s účinnosťou od 01.09.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.03.2011, bol s účinnosťou od 01.09.2010, zaviazaný prispievať na výživu syna U. F., nar. XX.XX.XXXX, sumou 120 € mesačne vždy vopred najneskôr do 15.-teho dňa v mesiaci k jeho rukám tejto povinnosti sa v Bystričanoch, okres Prievidza a všade tam, kde sa zdržiaval ako aj v bydlisku oprávnených v období od 01.01.2004 do 30.11.2010 vo vzťahu k T. a do 30.06.2013 vo vzťahu k U., úmyselne vyhýbal tým, že v období od 01.02.2004 do 31.05.2007 bol zamestnaný v spoločnosti T.- porobetón, a.s., A.e V., kde s ním bol z dôvodu neospravedlnených absencií ukončený pracovný pomer, v období od 15.05.2007 do 05.02.2008 bol zamestnaný v spoločnosti C. J. s. r. o., T., kde pracovný pomer skončil na jeho podnet, v období od 06.02.2008 do 31.12.2008 bol zamestnaný v spoločnosti D. L., spol. s.r.o., U. - L., kde s ním bol pracovný pomer rozviazaný z dôvodu, že prestal chodiť do práce a od 05.03.2009 do 23.04.2009 pracoval u M. V., kde skončil pracovný pomer dohodu, pričom od 02.05.2003 je evidovaný ako živnostník a vyživovaciu povinnosť si v danom období plnil nepravidelne, čím na výživnom zostal dlhovať za obdobie od 01.01.2004 do 30.11.2010 na syna T. a do

30.06.2013 na syna U. oprávnenej X. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., ul. L. XXX/XX, okres T., s výnimkou uhradených a započítaných súm v celkovej výške 8.948,88 €, sumu 2.964,92 €.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 4, § 37 písmeno m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody na 28 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný hneď po jeho vyhlásení odvolanie, ktoré smerovalo proti výroku o vine a treste, toto však bližšie písomne neodôvodnil. Až na verejných zasadnutiach konaných o odvolaní uvádzal, že chce dlžné výživné uhradiť.

Keďže odvolanie bolo podané včas a osobou oprávnenou, odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal v predmetnej trestnej veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a správne zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ani odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu nemal žiadne pochybnosti o správnosti skutkových a právnych zistení súdu prvého stupňa. Pokiaľ sa teda týka výroku o vine, tu odvolací súd nezistil zo strany súdu prvého stupňa žiadne pochybenie.

Odvolací súd v predmetnej trestnej veci verejné zasadnutie niekoľkokrát odročil z dôvodu žiadosti obžalovaného, že je momentálne zamestnaný a keď bude mať dostatok finančných prostriedkov, chce dlžné výživné uhradiť. Naposledy tvrdil, že finančné prostriedky za niekoľkomesačnú prácu mu budú vyplatené začiatkom novembra 2014 a okamžite dlžné výživné uhradí. Odvolací súd mu túto možnosť poskytol, nakoľko uhradenie dlžného výživného je nepochybne v záujme oprávnených osôb - jeho detí. Na odročené verejné zasadnutie konané o odvolaní dňa 18.11.2014 sa však už vôbec nedostavil, hoci termín zobral riadne a včas na vedomie a odvolací súd pred otvorením verejného zasadnutia telefonicky od bývalej manželky obžalovaného zistil, že obžalovaný dlžné výživné neuhradil. Týmto svojim postojom si obžalovaný nevytvoril podmienky pre použitie ustanovenia o účinnej ľútosti.

Odvolací súd následne nezistil ani pochybenie zo strany súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu. Správne mu bol súdom prvého stupňa uložený trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby § 207 ods. 3 Tr. zák. vo výmere 28 mesiacov, avšak ako trest nepodmienečný. Podľa § 49 ods. 2 Tr. zák., súd totiž nemôže podmiennečne odložiť trest odňatia slobody, ak odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, čo je práve prípad obžalovaného, ktorý sa skutku dopustil čiastočne v priebehu skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia za inú trestnú činnosť.

Keďže odvolací súd nezistil ani pochybenie v zaradení obžalovaného pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, s poukazom na vyššie uvedené dôvody nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.